

T. bört, förslösa genom traktering. *Han har t-t út*, gjort ända på hvad han haft. — *T. sig*, v. r. Undfånga sig, förpläga sig. *T. sig med frukt*. — *Trakterande*, n. 4.

TRAKTERING, f. 2. 1) Behandling, hemtande; handterande; undfågnande. — 2) Det, hvar med någon undfågnas. *En ställig t.* — *Syn*. Traktamente, Undfågnad, Förplägning.

TRAKTÖR, traktör, m. 3. (fr. *Tracteur*) Spisvärd, värdshusvärd.

TRALL, n. 3. I. (skepp.) I kryss sammansatta ribbor i stället för luckor öfver hål i däck.

TRALL, m. 2. II. (fam.) Melodi, ton på en visa, o. s. v. (Fig.) *Det är hans gamla t.*, *alltid samma t.*, han har alltid ett och samma att säga, sjunger alltid samma visa. *Hålla gamla t-en*, alltid följa samma sätt, sed, vana, föra samma tal. *Efter gamla t-en*, efter gammal vana.

TRALLA, v. a. o. n. 1. Sjunga värdslöst en melodi, utan bifogade ord, endast med artikulation af vissa betydelslösa stafvelseljud, t. ex.: *Trall-la-le-ra*, o. s. v. — *Trallande*, n. 4.

TRALLALA! -- -- -- I. int. 1) Betydelselöst sångljud, som nyttjas, då man trallar. — 2) (fig. fam.) Spfullt uttryck, som ungefär betyder: Åh lappli! det bryr jag mig inte om! det är inte så farligt!

TRALLVERK, n. 3. (skepp.) Se *Trall*, I.

TRAMP, m. 2. I. Se *Trampa*, II.

TRAMP, n. sing. II. Trampande, trampning.

TRAMPA, v. a. o. n. 1. I. 1) *T. ell. t. på*, träda eller stå med foten på något. *T. någon*. *T. på en orm*. *T. ihjel en mask*. *T. sönder något*. *T. någon på foten*, äfv. genom trampning på foten gifva en något tecken. *T. ler*, genom trampning hoppacka det. *T. vinpressen*, pressa vin genom trampning på dertill använd press. *T. orgor*, genom trampning inbringa väder i orgpiporna. *T. ett hjul*, sätta ett hjul i gång genom trampning på hjularna. *T. en väfstol*, under väfning trycka med foten på trampen i väfstolen. *T. vatten*, vid simning hålla sig upprikt i vattnet genom ett slags trampning. — *T. af, ihöp, ned, till*, se *A/trampa*, &c. *T. igen*, tilltrampa. *T. ned skor*, genom trampning nedvika sidorna af skor. *T. upp, út*, se *Upptrampa*, *Ultrampa*. *T. út*, äfv. utplåna, bortskaffa genom trampning, t. ex.: *T. ut spott*. — 2) (fig.) *T. under fötterna* ell. *blott t.*, förtrycka, hårdt, grymt behandla; äfv. trotsa, förakta, t. ex.: *T. sina likar under fötterna*; *t. under fötterna både gudomliga och menskliga lagar*. — *Trampande*, n. 4.

TRAMPA, f. 1. II. Den del af en väfstol, som vid väfning nedtryckes med foten; äfv. sådan del på andra maskiner, t. ex. på en spinnrock.

TRAMPARE, m. 3. En, som trampar.

TRAMPGRÄS, n. 3. Örtén Polygonum aviculare.

TRAMPHJUL, n. 3. Hjul, som sättes i gång genom trampning.

TRAMPKORS, n. 3. Ett slags trumphjul med i kors utgående armar för trampning.

TRAMPNING, f. 2. Handlingen, då man trampar.

TRAMPNÄFVA, f. 1. Se *Trampgräs*.

TRAMPOLIN, trampolin, n. 3. (fr. *Tremplin*) Fjäderspänstigt bräde, hvarifrån luftspringare taga fart, när de göra luftsprång. Springbräde.

TRAMPQVARN, f. 2. Qvarn med trumphjul.

TRAMPROCK, m. 2. Spinnrock, som sättes i rörelse med foten, medelst trampa.

TRAMSILKE, tråmsilke, n. 4. (fabr.) En sort silke, lindrigt snodt af två eller flera trådar.

TRAN, m. sing. Flytande fett hos i hafvet lefvande djur, såsom hvalar, skälar, m. fl. *Koka t.*, utkoka detta fett. — *Ss. T-aktig, -kokare, -kokeri, -kokning, -lukt, -smak*.

TRANA, tråna, f. 1. Fågel af Vadarne, 4 fot lång, med 10 tums höga ben, och ett skri, liknande ljudet af en gäll och skarp trumpet. Grus cinerea. Se *Trumpetaretrana*. — *Ss. Tranunge*.

TRANBÄR, n. 5. Det ganska sura, röda bäret af Tranbärsris.

TRANBÄRSRIS, n. sing. Buskväxt af de Midtblommiga, vanligen växande i kärr och mossar. — *Vaccinium oxycoccos*.

TRANCHÉE, f. 3. (fr.) Löpgraf vid beläringar.

TRANCHÉEKULA, tranngschékula, f. 1. Ett slags mörsarekula, laddad med handgranater.

TRANCHERA, tranngschëra, v. a. 1. (fr. *Trancher*) Skära; skära före. — *Tranchering*, f. 2.

TRANCHERKNIF, tranngschërknif, m. 2. pl. — *knifear*. Se *Förskärarknif*.

TRANGRUMS, n. sing. Afskrådet efter tranokning.

TRANIG, a. 2. 1) Till beskaffenhet liknande tran. *Ett t-t ämne*. — 2) Som har smak eller lukt af tran. *T. sjöfågel*. *T. smak*.

TRANIGHET, f. 3. Tranig beskaffenhet, tranig smak.

TRANIGT, adv. Såsom tran. *Smaka, lukta t.*

TRANKIL, tranngkil, a. 2. (lat. *Tranquillus*) Lugn. [Tranquil.]

TRANKILISERA, tranng ---, v. a. 1. Lugna, — *Trankiliserande*, n. 4. o. *Trankilisering*, f. 2. [Tranqui —.]

TRANKILITET, tranngkilitét, f. 3. Lugn. [Tranqui —.]

TRANSAKTION, tranngsacktschön, f. 3. (lat.) Öfverenskommelse i affärsväg, afhandling, aftal om lån, o. s. v. — Har sammansättningarna Låne-, Penningtransaktion. [-action.]

TRANSATLANTISK, tranngsattlänntisk, a. 2. Som är på andra sidan af Atlantiska hafvet.

TRANSCENDENTAL, tranngschännämtal, a. 2. (lat.) Säges, i filosofien, om det som är afseende på vår kunskap och hela vår verksamhet är a priori bestämdt, sålunda ligger till grund för det empiriska.

TRANSCENDENTAL-FILOSOFI, tranngschännämtal-filåsäfi, f. 3. (fil.) De i ett systematiskt sammanhang bragta transcendentalta kunskaperna, eller ett system af principerna för det rena, spekulativa förnuftet.

TRANSFIGURATION, tranngsfigurattschön, f. 3. (lat.) 1) Så kallas, i romerska kyrkospråket, Christi förklaring. — 2) Benämning på en af Rafaels yppersta taflor, som föreställer detta ämne.

TRANSFUSION, tranngsfuschön, f. 3. (lat.) 1) En vätskas utgjutning ur ett kärl i ett annat. — 2) (med.) Aftappning af blod omedelbart ur en lefvande kropp i en annan.

TRANSITIV, tranngsiti'v, a. 2. (lat.; gram.) Utmärkande en verksamhet, som öfvergår ifrån ett ting till ett annat. *T-t verb*, sådant tidsord. [— if.]

TRANSITO, tranngsito, s. sing. (ital. ord af lat. *Transitus*) Forsling af varor genom ett land till ett annat.

TRANSITOGODS, n. sing. Varor, som utifrån passera genom ett land till ett annat.